

[Povlsen.]

tiden holdt sig indenfor det fastlagte Beløb. Jeg maa dertil sige, at det Udvalg, der har været nedsat vedrørende dette Spørgsmaal, har egentlig ogsaa betragtet det som sin Opgave at holde sig indenfor det fastlagte Beløb, og jeg mener nu ogsaa, at Udvalget har gjort det. Der er i Virkeligheden ikke Tale om nogen Forhøjelse, tværtimod er der efter min Mening Tale om en lille Nedsættelse af Understøttelserne, hvis man har Lov til, som Udvalget mente at have, at regne med, at naar Johannes V. Jensen flyttedes op paa den særlige Konto, som Udvalget egentlig ikke havde noget at gøre med, den særlige Hædersgavekonto, hvor der staar baade Forfattere og Kunstnere af anden Art, blev de 2 400 Kr., han havde staaet opført med, ledige, saaledes at man kunde faa Lov at disponere over dem. Saa blev der til Disposition for Udvalget foruden disse 2 400 Kr. til Johannes V. Jensen andre 2 400 Kr., som var blevet ledige ved Jeppe Aakjærs Død, og 1 400 Kr., som var blevet ledige ved 2 andre Dødsfald, det vil sige i alt 6 200 Kr. Udvalget foreslog saa en Forhøjelse ved en Opflytning til den øverste af de faste Konti, som man har foreslaaet, nemlig paa 2 400 Kr., af 8 Forfattere, der i Forvejen havde 2 100 Kr., hvorved altsaa fremkom en Forhøjelse paa 2 400 Kr., og tillige foreslog man 2 andre Opflytninger paa 800 Kr. i alt, det vil sige tilsammen 3 200 Kr. Tillige foretog man Opflytninger fra den 3-aarige Konto til den faste, som voldte en Forøgelse af i alt 6 000 Kr. Det vil sige, at man foreslaar Forhøjelser paa i alt 9 200 Kr. paa den faste Konto. Men saa kommer der en Nedsættelse paa den 3-aarige Konto, idet man har flyttet en Del fra den over paa den faste, det andrager i alt 4 300 Kr. Det vil sige, at Staten her staar overfor en Forhøjelse paa 4 900 Kr., og den modsvares af det Beløb, som man maa regne at have til Raadighed, 6 200 Kr.; i Virkeligheden faar man altsaa en Nedsættelse paa 1 300 Kr. Men vil man nu endelig hævde — og det kan man naturligvis med nogen Grund gøre —, at de 2 400 Kr. til Johannes V. Jensen ikke kan regnes med, ja, saa faar vi en Forhøjelse af Kontoen paa i alt 1 100 Kr. Det forekommer mig ikke, at dette Beløb er saa højt, at man virkelig paa Grundlag af dette kan tage en Strid op, og derfor skal jeg varmt anbefale, at man følger Ministerens Forslag. I Fremtiden vil det raadgivende Udvalg altsaa vide, at man har kun at disponere over det

Beløb, der en Gang findes. Jeg beklager dette, men det maa det paagældende Udvalg tage til Efterretning og rette sig efter. Denne Gang skal jeg varmt anbefale, at man stemmer for Forslaget, som det nu foreligger.

Knud Hansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister og Finansudvalget for den Bevilling, der er foreslaaet, paa 32 000 Kr. til Istandsættelse af Koldinghus, særlig til Overdækning af Kirkerummet. Museumsbestyrelsen i Kolding havde i sin Henvendelse til Ministeriet bedt om et Beløb paa 164 000 Kr., idet man ønskede at faa Kæmpetaarnet genopbygget. Det har man dog fra Ministeriets Side paa nærværende Tidspunkt ikke ment at kunne gaa med til, men jeg vil gerne sige, at det glæder mig overordentligt at se, at der i Bilaget til Forslaget staar, at „af de i Overslaget nævnte Arbejder vil de under Punkt 1 anførte Byggeforanstaltninger kunne indgaa som et Led i et eventuelt Genopbygningsarbejde“. Jeg ser deri en Tilkendegivelse af, at man fra Ministeriets Side ikke vil se med Uvillie paa, om der fra Museumsbestyrelsens Side paa et senere Tidspunkt kommer en Henvendelse om en Fortsættelse af det Arbejde, som nu paabegyndes. Jeg takker den højtærede Minister for det Forslag, her foreligger, og jeg takker Finansudvalget, fordi det saa velvilligt har støttet dette Forslag.

Vilhelm Rasmussen: Det var ikke min Hensigt at gøre Bemærkninger ved denne Lejlighed, endskønt den Institution, jeg har den Ære at lede, er inddraget i Forhandlingerne, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre brugte et Udtryk i sin Tale, som dog gør det nødvendigt, at jeg siger et Par Ord. Jeg finder, at det var meget nærgaaende overfor mig at sige, at jeg har været plagsom her i Rigsdagen, fordi jeg har talt for den Institution, for hvis Ledelse jeg har Ansvaret. Det er nu da heldigvis ikke saadan, at Rigsdagens Medlemmer skal spørge Venstres ærede Ordfører, om de maa tage Ordet her i Salen eller ikke. Det er den ene Side af Sagen. Men dertil kommer, at der jo ligger store Realiteter i dette, at jeg har været, hvad det ærede Medlem Hr. Pinholt har kaldt plagsom, for i det første Aar, Ministeriet Madsen-Mygdal regerede, fik denne Institution, Statens Lærerhøjskole, en Nedsættelse paa sit Budget paa ca. 40 pCt. og havde som Følge deraf paa et eneste Aar en Tilbagegang i Elevtal paa 37 pCt. Hvis jeg nu ikke